

Sygn. akt III K 180/21

PO II Ds. 71.2020

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2021 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Andrzej Lewandowski

Protokolant: Kacper Gąsiorowski

przy udziale Prokuratora: Krzysztofa Groska

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2021 roku we Wrocławiu, na posiedzeniu

sprawy:

P. D.,

syna J. i H. z domu M.,

urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2013 roku w K., W. oraz innych miejscowościach na terenie P., brał udział w zorganizowaną grupie przestępczej o zmiennym składzie osobowym w skład, której w różnych okresach czasu wchodzili: M. I., T. J., L. F., E. P., A. W., D. C., D. G., A. K.. M. K. (1) i inne dotychczas nieustalone osoby, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu oraz dokumentom, przestępstw skarbowych, polegających na dokonywaniu w ramach różny podmiotów gospodarczych uszczupień podatkowych należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług (VAT) albo narażenia na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek bankowy, poświadczaniu nieprawdy w dokumentach oraz podejmowaniu czynności, które miały na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenie przestępczego pochodzenia środków płatniczych pochodzących z popełniania czynów zabronionych, polegających na dokonywaniu uszczupień podatkowych należności Skarbu Państwa, przy czym w ramach założonego planu działania, zakładającego podział ról i korzyści uzyskanych z przestępstwa oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej rola P. D. wykonującego polecenia T. J., L. F. i A. W., działających pod kierownictwem M. I. sprowadzała się do:

- firmowania fikcyjnej działalności spółki (...) sp. z o.o. w K. poprzez formalne nabycie jej udziałów, powołania siebie na prezesa jej Zarządu, dokonania zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz w ewidencjach podatników prowadzonych w Urzędzie Skarbowym K. S. oraz firmowania jej działalności poprzez podpisywanie dokumentów w tym faktur sprzedaży VAT jako formalny prezes zarządu spółki (...) sp. z o.o. w K. kierowanej w istocie przez inne osoby, stanowiącej element w łańcuchu podmiotów wykorzystywanych w przestępczym procederze uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług albo narażenia na nienależny zwrot podatkowej należność publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek bankowy a także poświadczenia nieprawdy w złożonej w Urzędzie Skarbowym K. S. deklaracji podatkowej VAT 7 za miesiące kwiecień i maj 2013r. poprzez zaniżenie podstawy

opodatkowania na skutek niewykazania żadnych transakcji oraz nie złożenia deklaracji VAT-7K za II kwartał 2013r. pomimo wezwania od organów skarbowych

- otwarcia rachunku bankowego w imieniu spółki (...) sp. z o.o. w K. w banku (...) SA o numerze (...) (...) a następnie przyjęcia na ten rachunek pieniędzy w kwocie łącznej co najmniej 6 642 319,41 EURO od firmy (...) jako zapłatę za dostarczone katody miedzi a następnie dokonania zapłaty na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. za dostarczone katody miedzi w kwocie 6 117 035,74 EURO oraz dokonaniu szeregu wypłat gotówkowych pozostałych na rachunku bankowym środków na łączną co najmniej 231 640,00 EURO i następnie przekazania ich za pośrednictwem L. F. i A. W. innym członkom zorganizowanej grupy przestępczej, czym pomógł w ukrywaniu i udaremnianiu ustalenia pochodzenie środków finansowych w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na dokonywaniu uszczupień podatkowych na szkodę Skarbu Państwa

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2013 roku w K., W. oraz innych miejscowościach na terenie P., działając w krótkich odstępach czasu i z góry podjętym zamiarem oraz wspólnie i w porozumieniu z A. W., L. F., T. J., M. I., E. P., D. C., D. G. oraz A. K. i innymi osobami wchodzącymi w skład zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I zarzutu, która zajmowała się uszczupleniami należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług albo narażaniem na nienależny zwrot w podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek bankowy poprzez posługiwanie się w transakcjach zawieranych w ramach łańcucha powiązanych podmiotów, nierzetelnymi fakturami VAT dotyczącymi obrotu katodami miedzi, które nabyte zostały wcześniej w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia towarów a następnie zbyte bez zadeklarowania i uiszczenia należnego podatku od towarów i usług, naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek (...) SA we W. w łącznej kwocie 5 214 066,00 zł w tym za miesiące:

kwiecień 2013r w kwocie 1 085 972,00 zł, maj 2013r. w kwocie 1 988 406,00 zł, czerwiec 2013r. w kwocie 2 139 688,00 zł poprzez podanie przez nią w składanych deklaracjach podatkowych w podatku od towarów i usług VAT-7 nieprawdziwych danych co do wielkości

podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, gdyż bezpodstawnie obniżyła swój podatek należy o podatek naliczany wynikający z faktur VAT wystawionych przez firmę (...)

E. P., które dotyczyły sprzedaży katod miedzi, nabytych wcześniej w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia przez spółkę (...) sp. z o.o., od których zbycia nie zapłacono należnego podatku od towarów i usług w ten sposób, że pełniąc funkcję prezesa zarządu i formalnie kierując działalnością spółki (...) sp. z o.o. wystawił w jej imieniu dla Firmy (...) szereg nierzetelnych faktur VAT dokumentujących sprzedaż katod miedzi, których wystawienie dokumentują dokonane zapłaty na rachunek bankowy, w fakturach tych podał nieprawdę co do rzeczywistej sprzedaży katod miedzi przez spółkę (...) sp. z o.o. oraz

faktycznego opodatkowania przez nią tych transakcji podatkiem należnym od towarów i usług, gdyż w poświadczającej nieprawdę złożonej w Urzędzie Skarbowym K. S. deklaracji podatkowej VAT 7 za miesiące kwiecień i maj 2013r. poprzez zaniżenie podstawy opodatkowania na skutek niewykazania żadnych transakcji oraz niezłożenia deklaracji VAT-7K za II kwartał 2013r. spowodował, że nie został zadeklarowany obowiązek podatkowy przez spółkę (...) sp. z o.o. za ten okres w podatku od towarów i usług

tj. o czyn z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s., w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i art. 8 § 1 k.k.s.

III. w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2013 roku w K., W. oraz innych miejscowościach na terenie P., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I, czyniąc

sobie z tego stałe źródło dochodu, współdziałając z innymi osobami w tym A. W. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa poprzez nienależne zwrócenie podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług w znacznej wartości w łącznej kwocie 5 214 066,00 zł w wyniku zadeklarowania przez spółkę (...) SA we W. w składanych deklaracjach podatkowych w podatku

od towarów i usług (...) -7 w (...) Urzędzie Skarbowym we W. za kolejne miesiące od kwietnia 2013r. do lipca 2013 r. nieprawdziwych danych co do wielkości podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, gdyż bezpodstawnie obniżyła ona swój podatek należny o podatek naliczany wynikający z faktur VAT wystawionych przez firmę (...), które dotyczyły sprzedaży katod miedzi, nabytych wcześniej w ramach w procedury wewnątrzspółnotowego nabycia przez spółkę (...) sp. z o.o., od których zbycia nie zapłacono należnego podatku od towarów i usług działając w ten sposób, że jako prezes zarządu spółki (...) sp. z o.o., stanowiącej element w łańcuchu podmiotów wykorzystywanych w przestępczym procederze uszczuplenia

należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług poświadczył nieprawdę poprzez wystawienie dla firmy (...) szeregu faktur VAT niedokumentujących faktycznej sprzedaży katod miedzi, w których podał nieprawdę co do faktu sprzedaży katod miedzi oraz wykazał dotyczący tej sprzedaży podatek należny od towarów i usług, który zawiera w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółkę (...) sp. z o.o., która była podmiotem dokonującym pierwszej sprzedaży na terenie P. po wewnątrzspółnotowym nabyciu towaru, przy czym zarzucanego czynu dokonał działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym:

- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009r. o sygnaturze akt IIK 303/09 za czyny z art. 286 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz
- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009r. o sygnaturze akt II K 483/09 za czyny z art. 286 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 19 grudnia 2011 r. o sygnaturze akt IIK 838/10, którym połączono wyroki: Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009r. o sygnaturze akt II K 303/09 oraz Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009r. o sygnaturze akt II K 483/09, którym wymierzono karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 9 lutego 2010r. do 13 lutego 2013r.

t.j. o czyn z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz w zw. z art. 8 § 1 k.k.s.

IV. w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2013 roku w K., W. i innych miejscowościach na terenie P., działając w krótkich odstępach czasu i w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w punkcie I

zarzutu, w celu ukrycia i udaremnienia ustalenia pochodzenia środków finansowych w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych

z popełnieniem czynów zabronionych polegających na dokonywaniu uszczupień podatkowych należności Skarbu Państwa w związku z obrotem paliwami płynnymi w łącznej kwocie 5 214 066,00 zł

wynikającej z obniżenia kwoty podatku należnego od towarów i usług przez będące podatnikiem tego podatku (...) SA we W. podatek należny zawarty w fakturach VAT wystawionych przez firmę (...) pomimo, że wykazany w

nich podatek zawierał w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółkę (...) sp. z o.o., która była podmiotem dokonującym pierwszej sprzedaży katod miedzi na terenie P. po jego wewnątrzspółnotowym nabyciu, działał w ten sposób,

że otworzył rachunek bankowy w imieniu spółki (...) sp. z o.o. w K. w banku (...) SA o numerze (...) następnie przyjął na ten rachunek pieniądze w

kwocie łącznej co najmniej 6 642 319,41 EURO od firmy (...)

A. W. jako zapłatę za dostarczone katody miedzi a następnie dokonał przelewów na rachunek (...) spółki (...) s.r.o.

jako zapłaty za dostarczone katody miedzi w kwocie 6 117 035,74

EURO oraz dokonał szeregu wypłat gotówkowych pozostałych na rachunku bankowym środków na kwotę łączną co najmniej 231 640,00 EURO i następnie przekazał je za pośrednictwem L. F. i A. W. innym członkom zorganizowanej grupy przestępczej, czym pomógł w ukrywaniu i udaremnianiu ustalenia pochodzenie środków finansowych w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na dokonywaniu uszczupień podatkowych na szkodę Skarbu Państwa przy czym zarzucanego czynu dokonał działając w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym:

- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009r. o sygnaturze akt II K 303/09 za czyny z art. 286 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz
- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009r. o sygnaturze akt II K 483/09 za czyny z art. 286 § 1 kk, z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk na karę 1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 19 grudnia 2011r. o sygnaturze akt II K 838/10, którym połączono wyroki: Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009r. o sygnaturze akt II K 303/09 oraz Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009r. o sygnaturze akt II K 483/09, którym wymierzono karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie 9 lutego 2010r. do 13 lutego 2013r.

t.j. o czyn z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

* * * * *

I. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie pierwszym części wstępnej wyroku, przyjmując w opisie czynu, że w skład zorganizowanej grupy wchodziły inne ustalone osoby tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie drugim części wstępnej wyroku, przyjmując w opisie czynu, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, tj. występku z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i art. 8 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s. oraz w zw. z art. 8 § 1 k.k.s. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

III. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie trzecim części wstępnej wyroku, przyjmując w opisie czynu, że oskarżony współdziałał z innymi ustalonymi osobami, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz w zw. z art. 8 § 1

k.k.s i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. – stosownie do art. 57 § 1 k.k. – w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza

mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

IV. na mocy art. 8 § 2 i § 3 k.k.s. stwierdza, że spośród kar orzeczonych w punktach II i III wykonaniu podlegają kary wymierzone w punkcie III wyroku;

V. uznaje oskarżonego **P. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie czwartym części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 299 § 1 i 5 k.k. – stosownie do art. 57 § 1 k.k. – w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

VI. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 39 § 2 k.k.s. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w punktach I, III i IV kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

VII. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w punktach III i IV kary grzywny i wymierza mu łączną karę grzywny w ilości 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

VIII. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 19 marca 2019r. od godz. 11:10 do dnia 4 kwietnia 2019r. do godz. 11:10 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

IX. podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 2.000 (dwóch tysięcy) złotych,

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. (2) kwotę 1107 (tysiąc sto siedem) złotych tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

XI. na podst. art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 1700 zł (tysiąc siedemset złotych).

Uzasadnienie sporządzono w zakresie wskazanym w art. 424 § 3 k.p.k.			
UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 180/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,</p>	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	P. D.

<p>Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p><i>Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przyjęcie, że istniała grupa przestępcza, którą kierowała ustalona osoba, i która wyróżniła się swoim własnym zorganizowaniem, swą własną wewnętrzną strukturą. Sąd w oparciu o zebrane w toku śledztwa dowody ustalił, że P. D. w okresie od kwietnia 2013 roku do lipca 2013 roku brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, obrotowi gospodarczemu oraz dokumentom, przestępstw skarbowych, polegających na dokonywaniu w ramach różnych podmiotów gospodarczych uszczerpków podatkowych należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług albo narażenia na nienależny zwrot podatkowej należności</i></p>	

publicznoprawne, i swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

art. 258 § 1 k.k.

- istnienie grupy przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym przestępstw skarbowych;

- zorganizowana struktura,

- gotowość P. D. do działań przestępczych na rzecz grupy

- wyodrębnione kierownictwo,

- zmienny skład osobowy,

- składająca się z co najmniej trzech osób.

Zorganizowaną grupę przestępczą określa się jako ugrupowanie co najmniej trzech osób, mające na celu popełnienie przestępstwa, które nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 30 października 2015 r., sygn. II AKa 168/15, publ. LEX nr 1798769). Grupa przestępcza, do której przynależał oskarżony

charakteryzowała się zmiennym składem osobowym wielu członków, z czego oskarżony miał kontakt z co najmniej trzema ustalonymi osobami, a polecenia co najmniej dwóch z nich bezpośrednio wykonywał. Wprawdzie dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. nie jest konieczne wyodrębnienie kierownictwa grupy, a wystarczającym jest, że posiada trwałą strukturę poziomą, niemniej jednak w przedmiotowej sprawie osoba kierującą grupą została ustalona, przy czym oskarżony wykonywał polecenia jeszcze innych ustalonych osób, działających dla kierującego grupą przestępczą.

Wskazać należy, że przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej jest przestępstwem formalnym, zatem do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania itd. Wystarczy gotowość sprawcy spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma

sprawca. Grupa taka powinna składać się z nie mniej jak trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Nie jest wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna ani niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak szczegółowe określenie zasad przynależności, staż członkowski, sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie itd. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 roku, sygn. II AKa 257 / 03, KZS 2004 / 4 / 41).

P. D. choć nie wiedział o skali działania grupy i wysokości szkody, na jaką został narażony Skarb Państwa w wyniku jego działania, to podjął szereg przestępczych działań, które przyczyniły się w ogromnym stopniu do wyrządzonej przestępstwem szkody. Sąd ma na względzie, że oskarżony wykonywał polecenia innych osób, jednakże dobrowolnie przyjął propozycję firmowania fikcyjnej działalności, w tym zawarł w dniu 15 kwietnia 2013 roku umowę sprzedaży udziałów spółki działającej pod firmą (...) sp. z o.o. i złożył wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze KRS, pomimo, iż nie posiadał on środków

na nabycie udziałów i
wiedząc że nie będzie
wykonywał działalności,
jaką spółka winna
się według wskazanego
(...) zajmować. P. D.
jednak nie zważając
na powyższe okoliczności
powołał siebie Uchwałą
Nadzwyczajnego
Zgromadzenia
Wspólników na Prezesa
Zarządu, by następnie
podpisywać szereg
dokumentów, w tym
faktur VAT, wskutek
czego dochodziło do
dokonywania uszczupień
należności
publicznoprawnych z
tytułu podatku od
towarów i usług oraz do
narażenia na nienależny
zwrot podatku. Oskarżony
swoim działaniem tworzył
zatem pozory legalnej
działalności ww. spółki
poprzez podpisywanie
jako formalny prezes
zarządu szeregu
dokumentów, w tym
faktur sprzedaży VAT
pomimo, iż spółka w
istocie była kierowana
przez inne osoby,
i to dla realizacji
celów i za pomocą
metod penalizowanych
przez kodeks karny i
kodeks karny skarbowy.
W konsekwencji spółka
dzięki przestępczemu
zaangażowaniu
oskarżonego stanowiła
element w łańcuchu
podmiotów
wykorzystywanych w
przestępczym procederze
uszczuplenia należności
Skarbu Państwa z tytułu

podatku od towarów i usług albo narażenia na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek bankowy. Ponadto P. D. na polecenia członków grupy poświadczal nieprawdę na deklaracjach podatkowych VAT 7 i nie złożył deklaracji VAT-7 K pomimo wezwania z Urzędu Skarbowego. Podkreślić także należy, że oskarżony będąc uprawnionym do reprezentacji spółki, założył w jej imieniu rachunek bankowy w (...) Bank (...) Spółka Akcyjna, na który przyjmował środki pieniężne za dostarczone katody miedzi od firmy (...), by następnie przelać je na rachunek (...) spółki (...) s.r.o. Ponadto P. D. dokonywał szeregu wypłat gotówkowych w celu przekazania ich za pośrednictwem ustalonych osób innym członkom grupy, o czym miał świadomość oskarżony, jak sam przyznał w złożonych wyjaśnieniach.

Wskazane wyżej okoliczności świadczą o zrealizowaniu przez oskarżanego wszystkich znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	P. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wina i sprawstwo P. D. w zakresie występku wyczerpującego dyspozycję z art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 76 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i art. 8 § 1 k.k.s. nie budzi wątpliwości Sądu.</p> <p>P. D. w kwietniu 2013 roku objął udziały spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej-spółka (...)). Oskarżony od samego początku nie miał zamiaru prowadzenia działalności spółki. Spółka miała być tzn. znikającym podatnikiem. Wskazać należy, że w państwach członkowskich Unii Europejskiej obowiązuje zharmonizowany system opodatkowania, który polega m.in. na tym, że opodatkowanie transakcji następuje w miejscu przeznaczenia towarów a zatem dla nabywcy towarów (tu katody miedzi). W konsekwencji</p>			

wewnątrzspółnotowa dostawa towarów ((...)) objęta jest zerową stawką podatku od towarów i usług. Konstrukcja tego podatku została jednak wykorzystana w niniejszej sprawie do popełnienia przestępstw skarbowych tzn. oszustw karuzelowych. W tejże konstrukcji niezwykle ważną rolę odgrywa znikający podatek, którym była właśnie spółka (...), w imieniu której od kwietnia do lipca 2013 roku działał P. D., wystawiając faktury VAT i umożliwiając innemu podmiotowi odliczenie podatku od towarów i usług. Swoim działaniem umożliwił ostatniemu podmiotowi, spółce (...) Spółka Akcyjna bezpodstawne obniżenie podatku należnego o podatek naliczony. Spółka (...) której prezesem zarządu był P. D. w okresie w okresie od kwietnia 2013 r. do lipca 2013r. dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia katod miedzi od spółki (...) s.r.o. o łącznej wartości 6 660 263,24 euro oraz od spółki (...) o łącznej wartości 433 740,68 euro. Następnie spółka (...) dokonała zbycia całości zakupionego towaru do spółki działającej pod firmą (...) za łączną kwotę 7 343 085,57 euro, która z kolei odsprzedała towar na podstawie faktur VAT do (...) E. P., która

wcześniej fakturowała je dla ostatecznego odbiorcy spółki (...) SA.

Nadmienić należy, że spółka (...) SA, następnie zakupione od Firmy (...) katody miedzi, w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, zbyła dla (...) spółki (...) w B., stosując do tego zerową stawkę podatku VAT, jednak obniżając swój podatek należny VAT o podatek naliczony zawarty w fakturach wystawionych przez Firmę (...). Podatek VAT zawarty w fakturach sprzedaży wystawionych przez ostatniego bufora w tej sprzedaży karuzelowej, czyli firmę (...), zawierał w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółki (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o. i firmę (...), które były podmiotami dokonującym pierwszej sprzedaży na terenie P. po wewnątrzwspólnotowym nabyciu katod miedzi. Spółka (...) nie odprowadziła należnego podatku VAT od sprzedaży w P. kolejnym buforom nabytych katod miedzi z zagranicy. W celu ukrycia tego procederu P. D. złożył do Urzędu Skarbowego K.-S. w K., poświadczające nieprawdę deklaracje VAT-7K za miesiąc kwiecień i maj 2013 roku, poprzez obniżenie podstawy opodatkowania na skutek niewykazania żadnych transakcji, tak

aby nie płacić należnego podatku oraz nie składając deklaracji VAT- 7K za drugi kwartał 2013 roku, tak by nie deklarować obowiązku (...) spółki (...). Podkreślić należy, że zarejestrowani czynni podatnicy podatku od towarów i usług mają obowiązek za zakończone okresy rozliczeniowe złożyć deklarację podsumowującą dokonane w danym okresie opodatkowane transakcje. W konsekwencji oskarżony swoim działaniem naraził na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług do zwrotu na rachunek (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. w łącznej kwocie 5.214.066 zł (kwiecień- 1.085.972 zł, maj – 1.988.406,00 zł, czerwiec – 2.139.688 zł). Wskazać należy, że przedmiotowe katody miedzi istniały w rzeczywistości i były przez firmy transportowe dostarczane z zagranicy bezpośrednio do magazynów spółki (...) Spółka Akcyjna.

art. 9 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 1 k.k.

Przepis artykułu 9 § 1 k.k.s. stanowi dosłowny odpowiednik przepisu art. 18 § 1 k.k., określając m.in.

elementy konstrukcyjne sprawstwa pojedynczego. P. D. osobiście zrealizował znamion czynu zabronionego, co nie oznacza jednak, że oskarżony dopuścił się przestępstwa skarbowego zupełnie samodzielnie. W przedmiotowej sprawie zachodzi tzw. współdziałanie przestępcze, ponieważ z popełnieniem czynu zabronionego mają związek inne ustalone i nieustalone osoby, będące członkami grup, o której mowa w punkcie 3.1. (I).

art. 76 § 1 k.k.s.

- działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim,
- narażenie organu skarbowego na bezpodstawną wypłatę należności publicznoprawnej (podatku naliczonego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług);

Przestępstwo z art. 76 § 1 k.k.s. jest tzw. przestępstwem „z narażenia” i przewiduje odpowiedzialność karną także za narażenie na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej. W konsekwencji dla jego popełnienia nie jest konieczne doprowadzenie do samego zwrotu należności podatkowej, lecz wystarczy wystąpienie

stanu narażenia. Działanie sprawcy polega przy tym na podaniu danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajeniu rzeczywistego stanu rzeczy i przez to, na wprowadzeniu w błąd właściwego organu podatkowego, co dokonał oskarżony poprzez wystawianie nierzetelnych faktur VAT podając w nich nieprawdę co do rzeczywistej sprzedaży katod miedzi. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się więc, że „realizacja znamion określonych w art. 76 § 1 k.k.s. łączy się ze stworzeniem stanu wysokiego prawdopodobieństwa uzyskania nienależnego zwrotu podatku, a nie z faktycznym uzyskaniem takiego zwrotu przez sprawcę po uprzednim wprowadzeniu w błąd właściwy organ podatkowy poprzez podanie w przedłożonej deklaracji podatkowej nieprawdy co do zdarzenia, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podatkowymi uzasadnia zwrot należności publicznoprawnej w określonej wysokości. Przesłębstwo skarbowe, o którym mowa w przepisie art. 76 § 1 k.k.s. jest więc przestępstwem formalnym, gdyż jego istota nie jest uzależniona od nastąpienia jakiegokolwiek skutku” (postanowienie

Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. II AKz 212/14, LEX nr 1487597). Dla uznania winy za przestępstwo z art. 76 k.k.s. konieczne jest wykazanie, że sprawca obejmował swoją świadomością i wolą wymagane elementy strony przedmiotowej czynu opisanego w art. 76 k.k.s., co najmniej poprzez godzenie się na ich wystąpienie.

art. 62 § 2 k.k.s.

- posługiwanie się przez P. D. nierzetelnymi fakturami VAT dotyczącymi obrotu katodami miedzi;

- poświadczenie przez P. D. nieprawdy w złożonej w Urzędzie Skarbowym K. S. deklaracji podatkowej VAT 7 za miesiące kwiecień i maj 2013 r. poprzez zaniżenie podstawy opodatkowania na skutek niewykazania żadnych transakcji oraz niezłożenie deklaracji VAT-7K za II kwartał 2013 r. pomimo wezwania od organów skarbowych.

art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

Zaostrzenie odpowiedzialności karnej skarbowej z uwagi na:

1) uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu,

2) popełnienie przestępstwa skarbowego

działając w zorganizowanej grupie przestępczej która zajmowała się uszczupleniami należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług albo narażaniem na nienależny zwrot w podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym.

art. 6 § 2 k.k.s.

- działanie wieloczynowe popełnione w krótkich odstępach czasu, przy czym za krótkie odstępy czasu należy uważać okres do 6 miesięcy (istnienie więzi czasowej między poszczególnymi następującymi po sobie zachowaniami);
- wykonanie zamiaru powziętego z góry z wykorzystaniem takiej samej sposobności w odniesieniu do wszystkich zachowań.

art. 7 § 1 k.k.s.

- kumulatywny zbieg przepisów zawartych w kodeksie karnym skarbowym;
- ten sam czyn, którego dopuścił się oskarżony wyczerpuje znamiona przestępstwa określonego w przepisie art. 62 § 2 k.k.s. i art. 76 § 1 k.k.s.

art. 8 § 1 k.k.s.

W konstrukcji czynu zastosowano idealny zbieg przestępstw. Zgodnie z ugruntowanym kierunkiem orzecznictwem będącym konsekwencją Uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24.01.2013r., I KZP 19/12 wskazujący, iż reguły wyłączania wielości ocen mają zastosowanie jedynie w przypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych oraz z uwagi na zidentyfikowanie w niniejszym stanie faktycznym zaistnienia idealnego zbiegu czynów, w sprawie przyjęto kwalifikację z zastosowaniem art. 8 § 1 k.k.s.

Uznano, iż w zbiegu idealnym pozostają czyny zabronione z kodeksu karnego polegające na poświadczaniu nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT oraz posługiwanie się takimi dokumentami, które w k.k.s. mają odpowiedniki odnoszące się do tworzenia i posługiwania się nierzetelnymi fakturami.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	III.	P. D.
---	---	------	-------

<p>Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p><i>P. D. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 §1 k.k. i z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz w zw. z art. 8 § 1 k.k.s.</i></p> <p>P. D. współdziałając z innymi osobami doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa poprzez nienależne zwrócenie podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy w rozumieniu przepisów o podatku od towarów usług w znacznej wartości (w łącznej kwocie 5 214 066,00 złotych) w wyniku zadeklarowania przez spółkę (...) Spółka Akcyjna we W. w składanych deklaracjach podatkowych w podatku od towarów i usług (...) -7 w (...) Urzędzie Skarbowym we W. za kolejne miesiące od kwietnia do lipca 2013 roku nieprawdziwych danych co do wielkości podstawy opodatkowania podatkiem od towarów i usług, gdyż spółka bezpodstawnie obniżyła swój podatek</p>	

należny o podatek naliczony wynikający z faktur VAT wystawionych przez firmę (...), które to faktury dotyczyły sprzedaży katod miedzi, nabytych wcześniej w ramach w procedury wewnątrzwspólnotowego nabycia przez spółkę (...) sp. z o.o., od których zbycia nie zapłacono należnego podatku od towarów i usług. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony działając jako prezes zarządu spółki (...), która stanowiła istotny element w łańcuchu podmiotów wykorzystywanych w przestępczym procederze uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu podatku od towarów i usług, pełniąc rolę tzn. znikającego podatnika, poświadczył nieprawdę poprzez wystawienie dla firmy (...) szeregu faktur VAT niedokumentujących faktycznej sprzedaży katod miedzi, w których podał nieprawdę co do faktu sprzedaży katod miedzi oraz wykazał dotyczący tej sprzedaży podatek należny od towarów i usług, który zawiera w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółkę (...) sp. z o.o., która była podmiotem dokonującym pierwszej sprzedaży na terenie P. po wewnątrzwspólnotowym nabyciu towaru.

art. 286 § 1 k.k.

- działanie motywowane celem uzyskania korzyści majątkowej;
- umyślne działanie z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym obejmującym zarówno cel, jak i sposób działania;
- wprowadzenie w błąd poprzez podanie przez P. D. nieprawdziwych danych w szeregu faktur VAT wystawionych dla firmy (...), które nie odzwierciedlały faktycznej sprzedaży katod miedzi oraz poprzez wykazanie od rzekomej sprzedaży podatku należnego od towarów i usług, który zawiera w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółkę (...) sp. z o.o. (która to spółka była podmiotem dokonującym pierwszej sprzedaży na terenie P. po wewnątrzwspólnotowym nabyciu towaru);
- doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Skarbu Państwa poprzez nienależne zwrócenie podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnia sprawca, który w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. „Występek oszustwa jest przestępstwem umyślnym kierunkowym, co oznacza, że można je popełnić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, który powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy (osiągnięcie korzyści majątkowej), jak i sposób działania zmierzającego do osiągnięcia tego celu (doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd, albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania) /wyrok Sądu Najwyższego wyrok z dnia 11 października 2011 roku, w sprawie sygn. akt V KK 81/11, Lex nr 1044082; podobnie Sąd Najwyższy postanowienie z dnia 4 stycznia 2011 roku, w sprawie sygn. akt III KK 181/10, OSNKW 2011/3/27/.

W pierwszej kolejności w sprawie konieczne było zatem ustalenie zamiaru działania oskarżonego. Zamiar należy do elementów strony podmiotowej czynu, rozgrywa się w sferze procesów psychicznych konkretnej osoby i zazwyczaj nie jest werbalizowany. W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim kierunkowym od samego początku czynu. P. D. miał świadomość, że nie będzie prowadził działalności w ramach objętych udziałów w spółce a jednak objął udziały w spółce i powołał się na prezesa zarządu, by podpisywać dokumenty przedkładane mu przez członków grupy przestępczej, niemające odzwierciedlenia w rzeczywistości. Celem działania oskarżonego bez wątpienia było osiągnięcie korzyści majątkowej, którą osiągnął.

art. 294 § 1 k.k.

Zaostrzenie odpowiedzialności karnej w stosunku do mienia znacznej wartości, zgodnie z treścią art. 115 § 5 k.k.

art. 271 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 271 § 1 k.k. karze w tym przepisie przewidzianej podlega funkcjonariusz publiczny lub inna

osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadczając w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne (falszerstwo intelektualne).

P. D. był uprawnionym do reprezentowania spółki (...) sp. z o.o., jako Prezes Zarządu spółki posiadający wszystkie udziały. Oskarżony był zatem uprawniony do wystawiania i podpisywania wszystkich dokumentów spółki. W ramach „prowadzonej” przez wymienionego spółki wystawił on cały szereg dokumentów. P. D. poświadczał w dokumentach, w tym na fakturach VAT nieprawdę. Okoliczności, których istnienie potwierdził dokumentami miały przy tym znaczenie prawne, albowiem służyły do wypłaty podatku od towarów i usług. W ten sposób zrealizował, zatem wszystkie znamiona przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.

art. 271 § 3 k.k.

Paragraf 3 wskazanego przepisu dotyczy czynu objętego § 1, dopuszczanego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. P. D. otrzymywał od ustalonych osób środki finansowe za wystawianie nieprawdziwych faktur.

Oskarżony bezsprzecznie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, i co więcej, osiągnął ją.

art. 12 § 1 k.k.

- działanie wieloczynowe popełnione w krótkich odstępach czasu,

- wykonanie zamiaru powziętego z góry w odniesieniu do wszystkich zachowań,

- wszystkie te zachowania objęte są podjętym uprzednio zamiarem i dokonywane w owych odstępach czasu.

art. 65 § 1 k.k.

- działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, opisanej w punkcie 3.1 (I)

- czynienie sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu- regularne źródło dochodu.

art. 64 § 1 k.k.

Wskazać należy, że w stosunku do oskarżonego P. D. wystąpiła okoliczność o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tegoż przepisu, stosuje się go w sytuacji, gdy sprawca (tut. P. D.), dopuszcza się przestępstwa umyślnego podobnego do tego, za które został uprzednio skazany, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary. W przedmiotowej

sprawie oskarżony został uprzednio skazany za czyny popełnione przeciwko mieniu w celu uzyskania korzyści majątkowej, tj. za czyny z art. 286 § 1 k.k., z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. mocą wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009 r. sygn. akt II K 303/09 oraz za czyny z art. 286 § 1 k.k., z art. 297 § 1 k.k., w zw. z art. 11 § 2 k.k., i art. 64 § 1 k.k., mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009 r. o sygnaturze akt II K 483/09. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 115 § 3 k.k. za przestępstwa podobne uważa się przestępstwa należące do tego samego rodzaju, a okoliczność taka bez wątplenia występuje w niniejszej sprawie.

Powołane powyżej wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 19 grudnia 2011 r. o sygnaturze akt II K 838/10, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą P. D. odbył w okresie 9 lutego 2010 r. do 13 lutego 2013 r. W konsekwencji uznać należy, że Oskarżony przypisanych czynów dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary

pozbawienia wolności. P. D. karę pozbawienia wolności odbywał do dnia 13 lutego 2013 r., a już w kwietniu tego roku dopuścił się popełnienia przypisanych mu przestępstw.

Sąd w sytuacji działania w ramach powrotu do przestępstwa tzn. recydywy, może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

art. 8 § 1 k.k.s

W konstrukcji czynu zastosowano idealny zbieg przestępstw. Zgodnie z ugruntowanym kierunkiem orzecznictwem będącym konsekwencją Uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24.01.2013r., I KZP 19/12 wskazujący, iż reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie jedynie w przypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych oraz z uwagi na zidentyfikowanie w niniejszym stanie faktycznym zaistnienia idealnego zbiegu czynów, w sprawie przyjęto kwalifikację z zastosowaniem art. 8 § 1 k.k.s.

<p>Uznano, iż w zbiegu idealnym pozostają czyny zabronione z kodeksu karnego polegające na poświadczaniu nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT, deklaracji podatkowych i rejestrów VAT oraz posługiwanie się takimi dokumentami, które w k.k.s. mają odpowiedniki odnoszące się do tworzenia i posługiwania się nierzetelnymi fakturami.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	IV.	P. D.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.</p> <p>art. 299 § 1 i 5 k.k.</p> <p>Pozorowana działalność gospodarcza spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. służyła utrudnieniu ustalenia źródła pochodzenia środków pieniężnych przelewanych przez jej konta bankowe, a</p>			

uzyskanych w wyniku dokonania uszczupień podatkowych wynikających z obniżenia kwoty podatku należnego od towarów i usług przez (...) S.A. o podatek należny zawarty w fakturach VAT wystawionych przez firmę (...) pomimo, że wykazany w nich podatek zawierał w sobie faktycznie nieopłacony podatek należny od towarów i usług przez spółkę (...) sp. z o.o., która była podmiotem dokonującym pierwszej sprzedaży katod miedzi na terenie P. po jego wewnątrzspółnotowym nabyciu. Wskazać należy, że spółka nie posiadała żadnych środków własnych a P. D. objął jej udziału w celu przestępczego działania. Na rachunku bankowym spółki, prowadzonym przez (...) Bank (...) Spółka Akcyjna o numerze (...), który został otwarty przez P. D. na polecenie członków grupy przestępczej, występowały wpływy i wypływy środków pieniężnych na znaczne kwoty. W ten sposób następowało upozorowanie, że z polskiego podmiotu gospodarczego, pod tytułem gospodarczym, następuje wpływ środków pieniężnych na rzecz kolejnego podmiotu. I tak następowały wpływy od spółki (...) tytułem zapłaty za dostarczone katody miedzi a następnie zostały

zlecane przelewy na rzecz zagranicznej (słowackiej) spółki działającej pod firmą (...) s.r.o. Takie zachowanie można ocenić jedynie jako doraźne stworzenie pozorów istnienia tytułów prawnych, pod którymi następowały przepływy środków pieniężnych. Prawnokarna ocena takich zachowań znajduje swoje odzwierciedlenie w kwalifikacji z art. 299 § 1 k.k. Stworzony w ten sposób, upozorowany tytuł gospodarczy przelewów bankowych utrudniał możliwość ustalenia faktycznego źródła pochodzenia środków pieniężnych. Podobny charakter mają wypłaty gotówkowe dokonywane przez oskarżonego, które następnie przekazywał członkom grupy. Swoim zachowaniem oskarżony pomógł w ukrywaniu i udaremnianiu ustalenia pochodzenia środków finansowych w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na dokonywaniu uszczupień podatkowych na szkodę Skarbu Państwa. P. D. współdziałał w porozumieniu z innymi osobami, co było podstawą przyjęcia zastosowania § 5 powołanego przepisu.

art. 12 § 1 k.k.

- działanie wieloczynowe popełnione w krótkich odstępach czasu;

- wykonanie zamiaru powziętego z góry w odniesieniu do wszystkich zachowań;

- wszystkie te zachowania objęte są podjętym uprzednio zamiarem i dokonywane w owych odstępach czasu.

art. 65 § 1 k.k.

- działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej;

- czynienie sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu.

art. 64 § 1 k.k.

Wskazać należy, że w stosunku do oskarżonego P. D. wystąpiła okoliczność o jakiej mowa w art. 64 § 1 k.k. Zgodnie z dyspozycją tegoż przepisu, stosuje się go w sytuacji, gdy sprawca (tut. P. D.), dopuszcza się przestępstwa umyślnego podobnego do tego, za które został uprzednio skazany, w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary. W przedmiotowej sprawie oskarżony został uprzednio skazany za czyny popełnione przeciwko mieniu w celu uzyskania korzyści majątkowej, tj. za czyny z art. 286 § 1 k.k., z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w

zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. mocą wyroku Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 7 września 2009 r. sygn. akt II K 303/09 oraz za czyny z art. 286 § 1 k.k., z art. 297 § 1 k.k., w zw. z art. 11 § 2 k.k., i art. 64 § 1 k.k., mocą wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 1 czerwca 2009 r. o sygnaturze akt II K 483/09. Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 115 § 3 k.k. za przestępstwa podobne uważa się przestępstwa popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej a okoliczność taka bez wątplenia występuje w niniejszej sprawie.

Powołane powyżej wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Krakowa Podgórze z dnia 19 grudnia 2011 r. o sygnaturze akt II K 838/10, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą P. D. odbył w okresie 9 lutego 2010 r. do 13 lutego 2013 r. W konsekwencji uznać należy, że Oskarżony przypisanych czynów dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa tj. w okresie 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności. P. D. karę pozbawienia wolności odbywał do dnia 13 lutego 2013 r., a już w kwietniu tego roku dopuścił się

<p>popelnienia przypisanych mu przestęstw.</p> <p>Sąd w sytuacji działania w ramach powrotu do przestęstwa tzn. recydywy, może wymierzyć karę przewidzianą za przypisane sprawcy przestęstwo w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. D.	I.	I.	<p>Przy wymiarze kary za pierwszy przypisany oskarżonemu czyn Sąd uwzględnił treść wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Prokurator wystąpił bowiem do sądu z wnioskiem o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar i innych środków przewidzianych za zarzucany mu występki.</p> <p>Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do uwzględnienia wniosku prokuratora, przewidziane w powołanym przepisie. Przed podjęciem takiej decyzji dokonał oceny zgodności wniosku z wymogami wskazanymi w art. 335 § 1 k.p.k., w tym poprawności przyjętej kwalifikacji prawnej oraz podstaw wymiaru kar, jej rodzaju i wymiaru.</p>

Sąd za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. zarówno w dacie czynu jak i dacie wyrokowania, mógł wymierzyć karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 pięciu. Sąd uznał, że uzgodniona pomiędzy prokuratorem a oskarżonym kara zasługuje na aprobatę Sądu. Sąd mając na względzie rolę oskarżonego w grupie przestępczej uznał karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za karę odpowiednią.

Wina oskarżonego, który w ramach działania grupy wykonywał polecenia ustalonych osób, w tym pełnił fikcyjną rolę prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o., dokonywał wypłat z rachunku bankowego, który sam założył, czy składał deklaracje podatkowe w Urzędzie Skarbowym, poświadczając w nich nieprawdę jest ewidentna i musie się spotkać z właściwą reakcją karną.

Sąd wymierzając karę miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd kierował się zatem swoim uznaniem, granicami przewidzianymi w ustawie oraz ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu, który traktuje jako znaczny.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze cele kary

			<p>w zakresie społecznego oddziaływania, jak i w ramach prewencji indywidualnej.</p> <p>W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, stopnia winy i wypełni cele z zakresu prewencji szczególnej i ogólnej.</p>
P. D.	II.	II.	<p>Przy wymiarze kary za drugi przypisany oskarżonemu czyn Sąd także uwzględnił treść wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do uwzględnienia wniosku prokuratora, przewidziane w powołanym przepisie. Przed podjęciem takiej decyzji dokonał oceny zgodności wniosku z wymogami wskazanymi w art. 335 § 1 k.p.k., w tym poprawności przyjętej kwalifikacji prawnej oraz podstaw wymiaru karu, jej rodzaju i wymiaru.</p> <p>Sąd wymierzył karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych, co jest konsekwencją porozumienia pomiędzy oskarżonymi a prokuratorem, które podzielił Sąd uznając, że kara w takim wymiarze</p>

jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego.

Podstawę wymiaru kary stanowił przepis art. 62 § 2 k.k.s., który stosownie do dyspozycji art. 7 § 2 k.k.s. przewidywał karę najsurowszą spośród przestępstw popełnionych w zbiegu kumulatywnym. Jednocześnie w związku z popełnieniem przypisanego oskarżonemu czynu w warunkach, o których mowa w art. 37 § 1 pkt. 2 i 5 k.k.s. Sąd był zobligowany do zastosowania instytucji nadzwyczajnego zaostrzenia wymiaru kary, co w tym przypadku oznaczało wymierzenie kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia (art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s.).

Oskarżony P. D. działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Celem dokonania przestępstw skarbowych, wystawił w imieniu spółki działającej pod firmą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której był prezesem zarządu szereg nierzetelnych faktur VAT na rzecz firmy (...) podając nieprawdę co do rzeczywistej sprzedaży katod miedzi oraz zaniżył podstawy opodatkowania w złożonej deklaracji podatkowej. Oskarżony w pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań.

Miał wiedzę, że w rzeczywistości nie zarządza spółką, nie uiszcza podatków, a spółka istnieje tylko i wyłącznie w celu popełniania przestępstw skarbowych. Swoim zachowaniem godził w obrót gospodarczy, powodując szkody wielkich rozmiarów, bowiem Skarb Państwa dokonał nienależnego zwrócenia należności publicznopodatkowej w kwocie 5.214.066 złotych. Sąd miał przy tym na względzie, że oskarżony mógł nie wiedzieć o tak wysokiej szkodzie, ale w żadnej mierze nie umniejsza to jego odpowiedzialności. Ponadto Sąd miał na względzie, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, i to w ramach grupy przestępczej.

W ocenie Sądu wymierzona kara czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Wymierzona kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa. W ocenie Sądu wymierzona kara

pozbawienia wolności i kara grzywny zapewni przestrzeganie przez P. D. porządku prawnego w przyszłości.

Ustalając wymiar kary Sąd miał na względzie przede wszystkim:

- wysoki stopień społecznej szkodliwości;
  - działanie na szkodę Skarbu Państwa;
  - działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach grupy przestępczej;
  - rozmiar wyrządzonej szkody;
  - godzenie w prawidłowość obrotu gospodarczego;
  - uprzednią wielokrotną karalność;
- a także okoliczności łagodzące:
- postawę oskarżonego po popełnieniu przestępstwa,
  - przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień,
  - wpływ czasu od popełnienia przestępstwa,
  - stosunkowo niedługi okres przestępczej działalności.

Powyższe kryteria jakimi kierował się Sąd są aktualne zarówno do wymierzonej kary pozbawienia wolności jak i grzywny. Nadto wysokość stawki dziennej

			<p>grzywny znajduje swoje uzasadnienie warunkach osobistych, rodzinnych, sytuacji majątkowej i możliwościach zarobkowych oskarżonego.</p> <p>Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego przestępstwa i zapewniają przestrzeganie przez niego porządku prawnego w przyszłości.</p>
P. D.	III.	III.	<p>Przy wymiarze kary za trzeci przypisany oskarżonemu czyn Sąd uwzględnił treść wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do uwzględnienia wniosku prokuratora, przewidziane w powołanym przepisie. Przed podjęciem takiej decyzji dokonał oceny zgodności wniosku z wymogami wskazanymi w art. 335 § 1 k.p.k., w tym poprawności przyjętej kwalifikacji prawnej oraz podstaw wymiaru kary, jej rodzaju i wymiaru.</p> <p>Sąd wymierzył oskarżonemu karę jednego roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych, uznając, że oskarżony jest winny zarzucanego mu czynu. Wina oskarżonego wynika z całokształtu</p>

zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie i jest ewidentna.

Podstawę wymiaru kary stanowił przepis art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. który stosownie do dyspozycji art. 11 § 3 k.k. przewidywał karę najsurowszą spośród przestępstw popełnionych w zbiegu kumulatywnym. Jednocześnie stosownie do treści art. 57 § 1 k.k. w związku z zaistnieniem dwóch podstaw do nadzwyczajnego zaostżenia kary, Sąd tylko jeden raz karę nadzwyczajnie obostrzył, biorąc pod uwagę łącznie zbiegające się podstawy obostrzenia (art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.). Zastosowani obostrzenia z art. 65 § 1 k.k. obligowało Sąd do wymierzenie kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Jednocześnie mając na uwadze działanie oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w oparciu o art. 33 § 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę obok kary pozbawienia wolności.

Sąd wymierzył uzgodnioną przez oskarżonego z prokuratorem karę, uznając ją za odpowiednią oraz spełniającą cele kary. W opinii Sądu wymierzona kara zarówno pozbawienia wolności jak i grzywny czyni zadość społecznemu poczuciu

			<p>sprawiedliwości, a także spełnia swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegającej na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa. Wymierzona kara nie przekracza stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionej zbrodni.</p> <p>Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności miał na uwadze przede wszystkim:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wysoki stopień społecznej szkodliwości, w tym rodzaj i charakter naruszonego dobra, motywację oskarżonego, który działał z niskich pobudek, bowiem było podyktowane chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, umyślność działania z zamiarem bezpośrednim, sposób i okoliczności popełnienia czynu, 2) działanie w warunkach powrotu do przestępstwa 3) uprzednią karalność. <p>Na korzyść oskarżonego poczytano:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień, wskazując na działania niektórych z członków grupy przestępczej, 2) postawę oskarżonego.
P. D.	IV.	II. i III.	Sąd spośród kar orzeczonych w punktach II i III części dyspozytywnej

		<p>wyroku, stwierdził, że wykonaniu podlegają kary wymierzone w punkcie III wyroku. Zgodnie bowiem z dyspozycją przepisu art. 8 § 2 k.k.s. z orzeczonych wobec P. D. kar na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego i innych ustaw karnych wykonaniu podlega tylko najsurowsza z orzeczonych kar. Jako, że zastosowanie ma zasada pełnej absorpcji kar łagodniejszych, wykonaniu podlega kara wymierzona w punkcie trzecim wyroku jako surowsza. Zatem dłuższa kara pozbawienia wolności pochłania krótszą o miesiąc w tym przypadku karę pozbawienia wolności. W świetle postanowień art. 8 § 3 k.k.s., z uwagi na okoliczność, że obok kary najsurowszej, która podlegać będzie wykonaniu, została orzeczona także kara grzywny, to również ta grzywna będzie podlegać wykonaniu.</p>
P. D.	V.	<p>V.</p> <p>Przy wymiarze kary za czwarty przypisany oskarżonemu czyn Sąd uwzględnił treść wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Sąd przyjął, że zaistniały przesłanki do uwzględnienia wniosku prokuratora, przewidziane w powołanym przepisie. Przed podjęciem takiej decyzji dokonał oceny zgodności wniosku z</p>

wymogami wskazanymi w art. 335 § 1 k.p.k., w tym poprawności przyjętej kwalifikacji prawnej oraz podstaw wymiaru kar, jej rodzaju i wymiaru.

Sąd uznając winę i sprawstwo oskarżonego za ewidentne w zakresie występkę z art. 299 § 1 i 5 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k., wymierzył mu karę jednego roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przyjmując jako wysokość jednej stawki kwotę 100 złotych.

Podobnie, jak w przypadku przestępstwa przypisanego w punkcie trzecim części dyspozytywnej wyroku, tak i w tej sytuacji stosownie do treści art. 57 § 1 k.k. w związku z zaistnieniem dwóch podstaw do nadzwyczajnego zaostrzenia kary, Sąd tylko jeden raz karę nadzwyczajnie obostrzył, biorąc pod uwagę łącznie zbiegające się podstawy obostrzenia (art. 64 § 1 k.k. i art. 65 § 1 k.k.). Zastosowani obostrzenia z art. 65 § 1 k.k. obligowało Sąd do wymierzenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Taka sama była także podstawa wymierzenia oskarżonemu grzywny

obok kary pozbawienia wolności.

Sąd miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oraz fakt, że działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, którą de facto osiągnął, gdyż otrzymywał środki pieniężne od członków grupy przestępczej. Sąd miał także na względzie działanie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w ramach grupy przestępczej oraz w ramach powrotu do przestępstwa, a także wysokość uszczupień podatkowych należności Skarbu Państwa. Sąd ma także w polu widzenia ilość i wysokość wypłat gotówkowych z rachunku bankowego spółki, przekazywanych następnie członkom grupy przestępczej oraz wysokość przelewów dokonywanych na rachunek zagranicznej spółki (...) s.r.o. Jako okoliczności łagodzące, Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonego, w tym przyznanie się do winy i złożenie wyjaśnień.

Sąd stosownie do treści art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu obok kary pozbawienia wolności, również karę grzywny. W ocenie Sądu orzeczona grzywna stanowi właściwą reakcję karną na zachowanie oskarżonego, uzupełniając w ten sposób

			<p>dolegliwość orzeczonej kary pozbawienia wolności, a wysokość stawki dziennej ma swoje oparcie w warunkach osobistych, rodzinnych, sytuacji majątkowej i możliwościach zarobkowych oskarżonego.</p>
P. D.	<p>VI. VII.</p>	<p>I., III. i V. III. i V.</p>	<p>Sąd połączył wymierzone P. D. w punktach I., III. i V. części dyspozytywnej wyroku, jednostkowe kary pozbawienia wolności, i orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a także wymierzone w punktach III. i V. części dyspozytywnej wyroku kary grzywny, orzekając łączną karę grzywny w ilości 70 stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych. Sąd kierował się wszystkimi aspektami kary w tym słuszności i celowości.</p> <p>Sąd orzekając karę łączną pozbawienia wolności jak i grzywny kierował się celami orzeczenia kary łącznej wskazanymi w przepisie art. 85a k.k., a zatem przede wszystkim miał na względzie cele wychowawcze i zapobiegawcze oraz kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>Sąd, oceniając podstawy wymierzenia kary łącznej w pełni zaakceptował wnioski oskarżyciela</p>

wynikające z konsensu zawartego z oskarżonym.

Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji, gdyż kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne oskarżonego.

Sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył karę w wysokości wyższej od najwyższej z orzeczonych kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma. Sąd w przedmiotowej sprawie mógł wymierzyć karę od 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat i 3 miesięcy. Sąd zdecydował, że kara w dolnych granicach jest karą odpowiednią. Sąd miał w polu widzenia związek podmiotowy i przedmiotowy przypisanych mu przestępstw a z drugiej strony okoliczność, że odnośnie wszystkich zarzucanych czynów oskarżony działał umyślnie. Sąd miał w polu widzenia związek przedmiotowy i podmiotowy czynów, a zatem m.in. bliskość czasową- czyny przestępcze popełniane zostały równocześnie, tożsamość naruszonych dóbr, sposób działania oskarżonego, umotywowanego chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej, umyślność. W przedmiotowej sprawie zachodzą zatem podstawy

			do oceny iż przypisane oskarżonemu przestępstwa charakteryzuje ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy.
P. D.	IX.	V.	Sąd w związku z osiągnięciem korzyści majątkowej przez oskarżonego, orzekł na podstawie przepisu art. 45 § 1 k.k. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 2.000 złotych. Wysokość kwoty wynika z protokołu wyjaśnień z dnia 13 grudnia 2019 roku, na k. 1081 oraz z dnia 25 czerwca 2020 roku, na k. 1299 oraz pośrednio z protokołu konfrontacji z dnia 18 lipca 2019 r. na k. 1034.
5. ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. D.	VIII.	I., II., III., V.	Zgodnie z zasadą obligatoryjnego zaliczenia na poczet orzeczonej kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i

		<p>tymczasowego aresztowania, tj. od dnia 19 marca 2019 r. od godz. 11:10 do dnia 4 kwietnia 2019r. do godz. 11:10 przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Za dzień przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności.</p>
6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd mając na względzie okoliczność, że sprawa przeciwko osobom wskazanym w opisie czynów została wyłączona do odrębnego postępowania, a osoby te nie zostały jeszcze prawomocnie skazane, zmienił opis czynów z punktu pierwszego, drugiego i trzeciego części wstępnej wyroku, przyjmując że oskarżony</p>		

współdziałał z ustalonymi osobami.		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
X.	<p>Z uwagi na udział w sprawie obrońcy oskarżonego P. D., działającego z urzędu zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego jak i sądowego, Sąd zasądził od Skarbu Państwa koszty nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu, na rzecz adwokat M. K. (2) w kwocie 1.107 złotych. Zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, opłata za sprawę objętą śledztwem wynosi 300 złotych. Zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 5 powołanego rozporządzenia, opłata za obronę przed sądem okręgowym jako pierwszą instancją wynosi 600 zł. Za czynności w postępowaniu przygotowawczym i sądowym należy się łącznie kwota 900 złotych, która powiększona o należny podatek od towarów i usług o stawce 23%, tj. o kwotę</p>	

	207 złotych wynosi 1107 złotych.	
XI.	<p>Sąd zaaprobował wniosek uzgodniony między prokuratorem a oskarżonym i obciążył oskarżonego P. D. kosztami postępowania uznając, iż jego sytuacja majątkowa pozwala na ich uiszczenie. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 335 § 1 k.p.k. uzgodnienie może obejmować także wydanie określonego rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu.</p> <p>Ponadto, Sąd obciążył oskarżonego opłatą sądową zgodnie przepisami ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Wysokość opłaty została uzależniona od wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności i kary grzywny. Zgodnie bowiem z art. 2. ust. 1 pkt 4, opłata w razie skazania na karę pozbawienia wolności do 2 lat wynosi 300 zł. W takiej też wysokości została wymierzona. Dodatkowo zgodnie art. 3 ust. 1 ww. ustawy w razie orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności dodatkowo dolicza się opłatę w wysokości 20% od kwoty wymierzonej grzywny. Jako, że oskarżonemu wymierzono grzywnę w kwocie 7.000</p>	

	zł, to 20% wynosi 1.400 zł. Łącznie opłata wyniosła zatem 300 zł + 1.400 zł= 1.700 zł.	
7. Podpis		
Sędzia Lewandowski	Andrzej	

Zarządzenia:

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego
2. Kal. 14 dni